

— себаръ, ципоръ, селянинъ) той произвеждахъ отъ сабиритъ. Обаче, *сиберъ* въ Русия се срѣща не само въ срѣдновѣковнитъ паметници, но и въ днешния езикъ (ср. Зигель, издание свода на законитъ на царь Душана, С.-П. I, стр. 35 забележ.).

⁸ Шафарикъ, II, 223; Дриновъ 154. Ср. Timozani y Joannes Lucius. De Regno Dalmatiae et Croatiae, Schwandtner, Scriptores rerum Hungaricarum, 3, 85; Миличевичъ, Кнежевина Србија, 847 и сл.

⁹ Шафарикъ (II, 227—232) отнася къмъ племето Морава сжщо и преденецентитъ и гудусканитъ на Айнхарда, като ги признава за още добре познатитъ днесъ браничевци и кугани при Морава и устието на Млава въ Сърбия; Дриновъ пъкъ, 155—156, смѣта това обяснение за много изкуствено, като забелязва, че Айнхардъ поставя преденецентитъ (824) въ Дакия и (822) ги нарича съседи на моравянитъ и че затова тѣ не обитавали на полуострова. А гудусканитъ, подвластни на далматинския князь, трѣбвало да обитаватъ по-скоро по-близо до Адрия, при рѣката Гацка въ хърватското крайморие.

¹⁰ Шафарикъ II, 237, III, 76; Дриновъ 163.

¹¹ Шафарикъ, *ibid.* Дриновъ 165. Сръбскиятъ царь Душанъ подарилъ въ 1345 год. на единъ манастиръ на планината Менекионъ, близо до Сересъ, *εν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Σφολενοῦ (вмѣсто Σμ) δένδρα τεσσαράκοντα βαλανίδεα* (Гласник 26, 23).

¹² Шафарикъ II, 235, 239; Дриновъ 168, 169. Стенитъ на Драговета и Драговина откри чешкиятъ инженеръ Пелцъ (ср. неговата статья въ *Památky archaeologické* за 1877 год.).

¹³ Шафарикъ II, 242; Дриновъ 173, Ср. Tafel, *Symbolarum criticarum geographiam byzantinam spectantium partes duae*, Abhandl. d. k. bayer. Akademie d. Wiss. V. 2 отд. 1849, 1, 67; сжщо неговото *De Thessalonica ejusque agro*. Berol. 1839 p. LXXVII.

¹⁴ *Život sv. Methodia* ed. Шафарикъ, *Památky jihoslav.* Akad. II, III.

¹⁵ Miklosich, *Alb. Forschungen I. Die slaw. Elemente im Albanischen* (въ запискитъ на Виенската академия). Wien 1870. Макушевъ, *Ист. разыканія о славянахъ въ Албаніи въ средніе вѣка*, Варшава, 1871, 153.

¹⁶ Tafel, *Symb. crit. geogr. Byz.* 2, 95; Шафарикъ III, 77; Дриновъ 172.

¹⁷ Hopf, въ *Encykl. на Ерша и Губера* T. 86, стр. 33.

¹⁸ Шафарикъ (II, 234—247) не се увличалъ отъ авторитета на Фалмерайера, което и било признато отъ Хопфа, понеже той казвѣ, че „строго научнитъ издирвачи на исторіята, подобно на безпристрастния Шафарикъ, само съ голѣма предпазливостъ сж се ползували отъ добититъ нови резултати“. „Шафариковитъ Древности“ Хопфъ, на стр. 102 нарича „ein classisches, von mir vielfach benutztes Werk“.

¹⁹ Hopf, *Gesch. Griechenlands vom Beginn des Mittelalters* и пр. Ersch и Gruber LXXXV, p. 100—119.

²⁰ Miklosich, *Die slaw. Elemente im Neugriechischen*. Wien. 1870.

²¹ Fallmerayer, *Gesch. von Morea*, I, 221; Hopf 127, 133.